

(uvodna reč autora – za neosimbolistički esej “Put od Lemurije ka Hiperboreji”)

U ovom mom eseju sprovodi se jedna skokovita argumentacija ideje o egalitarizmu.

Hiperboreja bi bila severna zemlja s onu stranu apsolutne opasnosti, odnosno ponora druge smrti – koja periodično šalje magnetni vihor isijavanja polarne svetlosti (smaragdne krune), zato da bi “kidnapovala” astralna tela odabranih smrtnika, te potom im podarila saznanja o krajnjoj destinaciji selektirano-preminulih duhova u njoj. I vratila ih nazad u južnu grčku postojbinu da to znanje dalje pronose masama... To, dakle, nije profašistički shvaćena zemlja više rase, na tlu za koje je veže gravitacija, nego obitavalište eteričnih duhova na uzlebdeloj ravni, sutonskoj zoni još neodređenog puta čovečanstva – u sklopu njegove nebo-plovne lađe, Zamka-koji-se-okreće (Ker Sidija).

A u t o r